

Vinařství

Téměř jako všechna vinařství na Moravě i to naše vychází z dlouholeté tradice našich otců a dědů, což je dáno láskou k vínu, která se rodí v každém vinaři s prvním spatřeným paprskem slunce. Jako každý kluk i já jsem od ranných let jezdil s rodiči do vinohradu kde jsem trávil pod hlavičkami ve stínu celé dny a nezjištěně spoutával svou duši s duchem vinice. První vinařské zkušenosti sbírané s otcem při sklepních koštováních s kamarády, kdy spíš jen jako umývač pohárků jsem naslouchal staré pravdy o víně a o tom jak které víno má vypadat a vštěpoval si tyto informace do hlavy a dodnes jsou mi vodítkem při prvním styku s vínem.

Tyto základy vinaření jsem sbíral v sousední Mutěnské vinařské oblasti, ve slunném údolíčku zvaném „ Pod Dubňanskú horú". Na zdejších jižních svazích, na písčité půdě, které se tu říká žlutica, se rodily vína které mají za důsledek že tradice vinařů v rodině Čotků pokračuje dosud.

Na jednom koštování u nás ve sklepě otec jednou prohlásil „ jestli chceš okoštovat dobrý Portugal zajed' si do Kobylí". Já mladý uchál jsem tenkrát ani pořádně nevěděl, kde Kobylí je. Snad temu chtěl osud a po několikátiletém vinaření v Mutěnicích jsem se přiznal do Kobylí.

Kobylí , které spadá do Velkopavlovické vinařské oblasti, se nachází v údolí po jezerní kotlině, obklopené mírnými svahy osázenými vinohrady. Minerální skladba půdy dává vzniknout velkým červeným vínům s nezaměnitelným buketem. A zde se usadilo naše – *Rodinné vinařství Čotek a synové*

Rodinné vinařství je v názvu, protože do pěstování hroznů výroby vína je zapřažena celá rodina, vždyť nejstaršímu vinaři v našem vinařství je úctyhodných 94 let a vínečko mu pořád šmakuje. Zato nejmladšímu z našeho vinařství jsou teprve dva roky a zatím jen ucucává kapku z košťýře. Snad tedy lze doufat, že vinařství nemá o následníky nouzi a některý ze tří synů tu štafetu převeze a že dobré „Čotkove víno" se bude pít pořád.

{phocagallery

view=category|categoryid=1|limitstart=1|limitcount=6|imageordering=9|displayname=0}